

Voortgangsverslag juli t/m december 2021

Stichting Straatpastoraat Leiden

Voortgangsverslag 2-2021

Stichting Straatpastoraat Leiden

juli - december 2021

Inhoud en miniatuurtjes:

Femke Post

Henriëtte van den Broek

Beeldmateriaal:

Femke Post

Melle van der Wildt

Carijn Westeneng

Henriëtte van den Broek

Eindredactie en vormgeving:

Femke Post

Henriëtte van den Broek

In alle opzichten een bijzonder jaar

Na een periode van afwezigheid door ziekte ging straatpastor Femke Post half augustus 2021 gelukkig weer aan het werk. Aanvankelijk met kleine stapjes, maar al heel snel weer de volle 22 uur.

Ook de vieringen werden hervat; die van november en december 2021 werden helaas weer gecancelled in verband met de coronamaatregelen.

Op de eerste vijf pagina's van dit Voortgangsverslag doet Femke verslag van haar werkzaamheden.

Verder in dit verslag: door minder strikte coronaregels kon de Boottocht op 9 september doorgaan.

Ook de High tea voor dames was nog net mogelijk vóór aanscherping van de regels.

Het Kerstdiner, waar al zo lang naar werd uitgekeken, werd voor het tweede jaar op rij een take-away kerstdiner vanuit de Marekerk, met een looproute door de kerk langs rugzakjes, toiletartikelen, mutsen, dassen, sokken en bakjes met eten.

Tot slot berichten uit de media over dak- en thuisloosheid, een interview met Femke overgenomen uit het Leids Nieuwsblad en een verslag van het kerstdiner uit het Leidsch Dagblad.

Het virus veroorzaakte de afgelopen tijd niet heel veel besmettingen onder de doelgroep.

De vaccinatie met het Jansen-vaccin heeft daar waarschijnlijk aan bijgedragen. Half december ging Nederland echter weer op slot en we weten niet wat de omikronvariant nog voor ons en de doelgroep in petto heeft....

Femke Post gaat intussen zoveel mogelijk door met haar werk, ondanks de beperkingen. Laten we hopen dat er binnen afzienbare tijd betere tijden aanbreken!

Henriëtte van den Broek
Secretaris Stichting Straatpastoraat Leiden
December 2021

De straatpastor aan het werk

Pastoraat

Toen ik drie jaar geleden aan de slag ging als straatpastor vertelde ik aan een kennis over mijn nieuwe baan. Zijn eerste vraag was: 'Straatpastor, ga je dan met een Bijbel op straat staan om mensen te bekeren?'. Geen gekke vraag gezien de onbekendheid van het straatpastoraat bij de meeste mensen. Ik legde hem uit dat het werk van een straatpastor niet bestaat uit op straat zijn met een Bijbel, en al helemaal niet om mensen te bekeren.

Maar wat houdt het werk van straatpastor dan wel in? Ik ben namelijk wel op straat te vinden en heb ook altijd de Bijbel-app paraat op mijn telefoon voor het geval die van pas komt in een gesprek.

Aanwezig zijn, meelopen

Het werk begint inderdaad met aanwezig zijn op straat, in de opvanglocaties, inloophuizen en ook bij mensen thuis. Het contact komt vaak op een ongedwongen en vrijblijvende manier tot stand. Door een korte opmerking over iets dat ik bij iemand zie of de simpele vraag 'hoe gaat het met jou?'. Deze contacten blijven soms oppervlakkig, maar kunnen ook langdurig en intensief worden. Vanuit deze contacten krijg ik de kans om een stukje mee te lopen in het leven van mensen en in hun problemen, overwinningen en dagelijkse bezigheden te delen. Hierdoor kan ik beschikbaar zijn voor hen op momenten wanneer zij behoefte hebben aan contact of een luisterend oor, in de goede of slechte tijden van het leven.

Echt de tijd hebben

Hierin is het heel belangrijk om echt de tijd te hebben voor de mensen en niet te veel vaste afspraken te hebben zodat ik in kan spelen op de behoeften van de mensen met wie ik contact heb. Gelukkig heb ik in mijn functie de ruimte om dit te doen. Zo kon ik aan een vrouw wier man net overleden was vragen hoelang zij nodig had om haar verhaal te doen. Ik belde haar om voor die middag een afspraak in te plannen om over het overlijden van haar man te praten. Ze vroeg me hoe lang ik die dag de tijd had om bij haar te zijn. Door de flexibiliteit van mijn functie hoefde ik die vraag niet zelf te beantwoorden, maar kon ik aan haar vragen hoe lang zij nodig zou hebben en konden we onze afspraak daarop afstemmen.

Hoe gaat het met je? (1)

'Hoe gaat het eigenlijk met jou?'. Ronald verrast me met deze vraag. Ik kom hem regelmatig tegen in de stad of op een bankje in het park. Vaak ga ik even bij hem zitten en maken we een praatje. Ook zie ik hem iedere donderdagavond tijdens mijn bezoek aan de daklozenopvang. Ik vraag hem steeds hoe het met hém gaat. Deze keer vraagt hij me hoe het met mij gaat, dat vind ik leuk omdat ik het niet gewend ben. Dit is heel typerend voor Ronald, hij is een hele sociale en oprechte man. De afgelopen jaren heeft Ronald heel wat tegenslagen en veranderingen moeten verwerken. Hij heeft onder andere een aantal weken in het ziekenhuis gelegen. Hij was er zo slecht aan toe dat hij enkele dagen in coma is geweest. Hij moest een aantal operaties ondergaan en revalideren. Daarna ging het langzaam beter met hem en herstelde hij goed. In zijn herstel heeft hij tijd doorgebracht op verschillende afdelingen van het ziekenhuis waar ik hem meerdere malen bezocht.

Het coronavirus

Ook het afgelopen jaar heeft het coronavirus gezorgd voor aanpassingen in het werk en veranderingen voor de mensen uit de aandachtsgroep. Mijn aanwezigheid in opvanglocaties en op openbare locaties moest ik aanpassen aan de op dat moment geldende maatregelen. Dat was soms even puzzelen,

maar het is steeds gelukt. Zo heb ik, toen ik niet naar binnen mocht in de maatschappelijke opvang, met een meneer in mijn auto zitten praten. We hadden buiten afgesproken, maar door de plotselinge regen moesten we op zoek naar een oplossing. Door ons te verplaatsen konden we ons gesprek toch op een prettige manier voortzetten.

Weinig besmettingen

Binnen de maatschappelijke opvang van Stichting De Binnenvest is het aantal besmettingen zeer laag gebleven door de aanpassingen die daar gedaan zijn. Vanaf het begin van de uitbraak van het coronavirus hebben ze de opvangcapaciteit opgeschaald zodat mensen over meerdere ruimtes en locaties verdeeld konden worden. Zo werden de groepen in de opvang en op slaapkamers zo klein mogelijk gehouden. Wel is hierdoor het gebouw, dat normaalgezien gebruikt wordt om de extra mensen die opvang zoeken in de wintermaanden op te vangen, al sinds maart 2020 grotendeels vol. Bij het schrijven van dit verslag is nog niet bekend hoe het deze winter zal gaan als het aantal mensen dat een slaappleaats zoekt weer groeit.

Elke week een belletje (2)

Inmiddels heeft Ronald een kamer in een gedeeld huis gekregen. Daarom zie ik hem niet meer in de daklozenopvang en ook minder op straat. Wel belt hij me iedere week op donderdag. Dit heeft hij vanaf de eerste week na zijn verhuizing gedaan. Hij was zo gewend dat we elkaar op donderdag zagen dat hij dit contact graag in stand wilde houden. Deze gesprekken zijn meestal vrij kort, in tien minuten praten we bij over wat er in zijn leven gebeurd is en hoe het met hem gaat. Soms spreken we ergens af om te gaan wandelen of bezoek ik hem in zijn huis, zo blijft ons contact in stand.

Janssen-vaccin

De mensen uit de aandachtsgroep van het Straatpastoraat zijn tot nu toe vrij goed door de coronapandemie heen gekomen. De besmettingsgraad was laag en de vaccinatiegraad is inmiddels vrij hoog. Dak- en thuislozen kregen vrij snel toegang tot het Janssen-vaccin en waren daardoor snel beschermd. Ook psychisch hebben ze zich goed staande gehouden. Dit komt gedeeltelijk door hun grote aanpassingsvermogen en ervaring met het omgaan met tegenslagen en onzekerheden. Voor mensen die zich vaak van dag tot dag moeten afvragen hoe ze aan eten zullen komen en waar ze zullen slapen, is een virus dat rondvaart niet zo beangstigend als voor mensen die gewend zijn aan zekerheden in hun leven. Wel werden de mensen uit de aandachtsgroep geraakt door de geldende maatregelen met betrekking tot de avondklok. Maximale groepsgrootte buiten en restricties op het gebied van dagbesteding hebben wel invloed gehad op hun leven.

Cijfers

De cijfers die eerder dit jaar in het nieuws kwamen met betrekking tot het aantal daklozen klonken zo positief. Minder daklozen dan vorig jaar en minder jonge daklozen. Begin dit jaar waren er officieel 32000 mensen dakloos, dat zijn 4000 mensen minder dan vorig jaar. Dat moet goed nieuws zijn, toch? Het is absoluut goed nieuws, maar helaas zijn deze cijfers niet helemaal compleet. Er wordt bijvoorbeeld een aantal groepen niet meegenomen in deze cijfers. Zoals mensen die illegaal in Nederland verblijven, mensen die van bank naar bank hopen en steeds bij andere mensen uit hun netwerk slapen. En arbeidsmigranten die door de uitbraak van het coronavirus hun werk en daarmee ook hun huis verloren, zijn in deze cijfers niet meegenomen. Dit zijn allemaal mensen die technisch gezien wel dakloos zijn, maar niet in beeld zijn bij hulpverleners of onderzoekers en daardoor niet zijn meegenomen in de cijfers. Een andere reden voor de dalende cijfers kan de vermindering van het aantal huissuitzettingen zijn. Vanaf het begin van de coronacrisis zijn huurbazen opgeroepen om mensen die de huur niet meer kunnen betalen niet uit huis te zetten. Hierdoor kan het aantal daklozen verder toenemen zodra de huissuitzettingen weer oplopen.

Vieringen

In een kring

In verband met mijn afwezigheid zijn de vieringen van juli en augustus niet doorgegaan. Op 26 september vond de eerste viering sinds mijn terugkomst plaats. Dit was meteen een viering die op een andere manier was vormgegeven dan de voorgaande vieringen. In deze viering stond ik niet vóór de mensen om hen een overweging te geven over de Bijbeltekst die we gelezen hadden. In plaats daarvan nam ik plaats tússten de mensen in de kring. We zongen samen, lazen de Bijbeltekst en bespraken deze daarna samen. Daarna zongen we nog meer en zei iedereen die dat wilde een voor een waarvoor hij of zij wilde bidden. Hierbij is het idee steeds: je mag voor iets of iemand bidden, maar voel je vooral niet verplicht.

In een gesprek

Mijn keuze om de opzet van de viering aan te passen had als reden dat het voor mij niet natuurlijk voelt om tijdens de viering voor de mensen te staan. De hele maand doe ik mijn best om náást de mensen te zijn, naar hen te luisteren, hen te begrijpen en mezelf zeker niet boven hen te plaatsen. Om dan op de laatste zondag van de maand voor hen te gaan staan terwijl zij zitten en hen te vertellen hoe de Bijbeltekst geïnterpreteerd moet worden, voelt niet passend. Daarom koos ik ervoor om naast hen te gaan zitten. En om niet meer alleen aan het woord te zijn, maar iedereen uit te nodigen zijn of haar gedachten over de lezing te delen. Dit werd gedaan aan de hand van verschillende vragen zoals; ‘Wat betekent deze tekst voor jou?’ ‘Is er iets dat je raakt in deze tekst?’, ‘Is deze lezing van toepassing op jouw leven?’.

Aan de hand van deze vragen kwamen er mooie antwoorden vanuit de aanwezigen. Ze deelden hun gedachten en gevoelens over de

tekst, maar er ontstonden ook interessante gesprekken over de tekst en de reacties daarop. Zo gingen twee mannen in gesprek over hun mening over het verkondigen van het geloof. Eén man vond dit een goede zaak en de ander vond dat het geloof niet verkondigd moet worden als de gesprekspartner daar niet voor open staat. Dit leidde tot een discussie waarin de mannen hun best deden elkaar te overtuigen van hun mening. Uiteindelijk waren ze het met elkaar eens dat de juiste manier van handelen afhankelijk is van de situatie.

Hoewel het voor de bezoekers eerst even wennen was om de vieringen op deze manier te beleven, raken ze er langzaam aan gewend. Een verslag over de eerste viering-nieuwe-stijl vindt u onder het kopje ‘Een experiment’.

Toch in gesprek (a)

Ik leer Fred en Anne kennen tijdens een bezoek aan de maatschappelijke opvang rond etenstijd. Ik zie Anne langslopen met haar bord en wil graag met haar praten omdat ik haar daar nog nooit gezien heb. Nadat ik mijn eigen eten heb gepakt loop ik naar haar toe, stel me voor als straatpastor en vraag of ik bij haar mag aanschuiven om een praatje te maken. Ze bekijkt me van top tot teen en zegt: ‘nee, daar heb ik geen behoefte aan’. Ik vraag of ik dan gewoon bij haar mag zitten om mijn eten op te eten, dat vindt ze wel goed. We raken toch aan de praat, de man die naast haar zit blijkt haar vriend te zijn. Met zijn drieën zijn we ruim een uur in gesprek. Ze vertellen me alles over hoe ze dakloos zijn geworden, over de plekken waar ze verbleven sinds ze hun huis kwijtraakten en hoe ze in Leiden terecht gekomen zijn. In ons gesprek vertelt ze me dat ze geen behoefte had aan een gesprek met een pastor omdat ze dacht dat zo’n gesprek alleen maar over religie zou gaan of het doel zou hebben haar te bekeren. Gelukkig hebben we toch contact gekregen en voelde ze zich daarin vrij om haar verhaal te vertellen.

Herdenkingsdienst

Op 20 oktober 2021 bereikte mij het droevige nieuws dat Edwin, een goede bekende van het Straatpastoraat, die avond was overleden. Hij had al lange tijd contact met het Straatpastoraat en ik bezocht hem en zijn vrouw in de afgelopen jaren regelmatig in hun huis. Na een ziekbed van enkele maanden overleed hij in het ziekenhuis. Zijn wens was om zijn lichaam af te staan aan de wetenschap, er werd daarom ook geen uitvaart georganiseerd. Wel wilde zijn vrouw een herdenkingsdienst voor hem. Die vond plaats op 20 november. Geheel volgens zijn wensen vond de dienst plaats in

de kerk die hij bezocht en waren alleen familieleden en goede vrienden uitgenodigd. Ik mocht voorgaan in deze dienst. Met zo'n dertig aanwezigen werd zijn leven herinnerd en werd er gezongen en uit de Bijbel gelezen. De Bijbellesing die zijn vrouw uitkoos was 'iets uit Job', voor specifieke verzen had ze geen voorkeur. Daarom koos ik Job 7,1-7 uit. Hierin uit Job zijn ongenoegen over de manier waarop zijn leven verloopt. Ook het leven van Edwin was niet altijd makkelijk, daarom koos ik voor deze lezing. Ook werd er samen gezongen en naar muziek geluisterd. Het was een mooie bijeenkomst waarin er ruimte was voor de goede en minder goede momenten in zijn leven en de herinneringen van de mensen die achterblijven.

Bijzondere activiteiten

De Boottocht

De boottocht voor de mensen van de maatschappelijke opvang ging dit jaar, ondanks de pandemie, gelukkig wel door op 9 september 2021. Zie het verslag: Drie uurtjes vakantie.

High tea voor dames

Op 4 november 2021 stonden thee en zoete en hartige hapjes klaar in De Bakkerij, verzorgd door leerlingen van het Leidse Driestar College. Zie het verslag: High Tea: wat een verwennerij!

Kerstdiner

Net als in voorgaande jaren werd er weer een kerstdiner georganiseerd in samenwerking met M25 Leiden. In het kader van deze activiteit maakten de organiserende jongeren kennis met een ex-dakloze man. De man vertelde over zijn ervaringen als dakloze, de weg daarnaartoe en de moeilijke weg die hij heeft moeten afleggen om eruit te komen. Na hard werken heeft hij nu een huis en is hij volledig afgekickt van alle drugs. Het gaat erg goed met hem. De jongeren vonden het interessant om zijn verhaal te horen omdat hij vanaf zijn 16^e problemen begon te krijgen, dezelfde leeftijd als de jongeren nú. Ook vertelde de man wat het kerstdiner voor hem betekende toen hij dakloos was. Het gaf hem wat gezelligheid en het gevoel dat hij ergens onderdeel van uitmaakte tijdens de feestdagen.

Scenario 3: take-away

Begin december wisten we nog niet zeker hoe het kerstdiner er dit jaar uit zou zien. We hielden rekening met vier scenario's: 1. een diner met 170 mensen in de Marekerk, 2. eten in twee groepen in de kerk, 3. een take-away diner, of 4. helemaal geen kerstdiner. Het werd scenario 3: mensen bij de Marekerk uitnodigen waar buiten een kraampje met warme chocolademelk is. Binnen delen we de maaltijd, het kerstpakketje, verzorgingsproducten en een sjaal of muts aan hen uit. Dan wordt hen gevraagd de maaltijd ergens anders op te eten zodat de groep bij de kerk niet te groot wordt en we het risico op besmetting zo klein mogelijk houden. Het is belangrijk voor ons en de doelgroep om wel iets te organiseren, de mensen beginnen daar vaak al in augustus naar te vragen. We hebben het nieuws en de persconferenties goed in de gaten gehouden. Naar aanleiding daarvan besloten we tot scenario 3, naar ons idee een goede en verantwoorde keuze. Zie het verslag: Take-away kerstdiner: toch een beetje kerst!

Toekomstplannen

De Huiskamer

De voorbereidingen voor de in het vorige Voortgangsverslag al genoemde Huiskamer zijn nog in volle gang. Inmiddels heeft de Diaconie Protestantse gemeente Leiden besloten dat het een project wordt van de Diaconie.

Er wordt op dit moment gewerkt aan een concreet projectplan, i.c. de financiering, de bemensing en de vergunning. Het is de bedoeling dat het binnen een aantal maanden duidelijk is of het project haalbaar is.

Externe contacten

Het werk van straatpastor is een zelfstandige functie, maar om de mensen uit de aandachtsgroep zo goed mogelijk bij te staan wordt er

vanuit het Straatpastoraat een netwerk met andere hulpverleners, predikanten en organisaties onderhouden.

Binnen De Bakkerij

Goede contacten waren er met het team van Diaconaal Centrum De Bakkerij. Paula, Carijn, Chantal, Ton en Tamara (het diaconale team) waren altijd beschikbaar voor overleg of advies. Met Carijn Westeneng van het diaconale jongerenproject M25 Leiden was er een goede samenwerking met betrekking tot de gezamenlijke activiteiten. In het afgelopen half jaar werd er in samenwerking met M25 een boottocht, een high tea en het kerstdiner georganiseerd.

Met de maatschappelijke opvang

Met Stichting De Binnenvest en de coördinatoren van de opvanglocaties Het Sociaal Pension en De Nieuwe Energie kon er steeds overlegd worden. Dit ging in het afgelopen half jaar vooral over de regels met betrekking tot het coronavirus die op mij van toepassing waren. Zo mocht ik De Nieuwe Energie niet bezoeken omdat er binnen geen anderhalve meter afstand gegarandeerd kon worden voor de mensen die gebruik maken van de opvang. Daarom werden niet-essentiële bezoekers zo veel mogelijk beperkt.

Goed gekomen (b)

In de weken die daarop volgen zie ik Fred en Anne iedere week. We praten vaak even over hoe het met hen gaat en over de vorderingen in hun zoektocht naar een huis. Dan kom ik hen opeens niet meer tegen op straat of in de daklozenopvang. Omdat ik geen contactgegevens heb, kan ik Fred en Anne niet bereiken.

Een paar maanden laten ben ik bij iemand op visite als ik hen langs het raam zie lopen. Ze blijken een tijdelijke woning gekregen te hebben in een rij woningen waarin ex-daklozen zijn ondergebracht. Vanaf dit moment is ons contact hersteld, ik heb hun contactgegevens en spreek hen weer regelmatig. Tegenwoordig gaat het heel goed met het stel. Ze zijn getrouwd en hebben een huurappartement gevonden. Hier hebben ze het samen erg goed naar hun zin. Iedere maand ga ik even bij hen langs en soms hebben we telefonisch contact.

In Het Sociaal Pension is een nieuwe coördinator aangesteld, met hem maakte ik kennis en had ik een gesprek over wat het werk van het Straatpastoraat inhoudt en waarvoor er vanuit de cliënten en de opvanglocatie een beroep op mij gedaan kan worden. Het Sociaal Pension mag ik wel bezoeken omdat er daar meer ruimte is. Wekelijks schuif ik aan bij de lunch op dinsdag en bezoek ik verschillende cliënten op hun kamer.

Met hulpverleners

Tijdens een bezoek aan een man die ik regelmatig zie, maakte ik kennis met zijn maatschappelijk werker. Binnenkort zal ik aansluiten bij een multidisciplinair overleg met zijn maatschappelijk werker, psychiater en andere mensen uit zijn hulpverleningsteam.

Met pastores in Leiden

Bij de bijeenkomst die georganiseerd werd door de Raad van Kerken en het Leids Pastores Overleg werden contacten met de predikanten en pastoraal werkers in Leiden onderhouden. Bij deze bijeenkomst was er ruimte om elkaar te spreken over het werk en gingen wij met elkaar in gesprek over wat pastoraat voor ons betekent en hoe dat er in de praktijk van ons werk uitziet.

Met straatpastores in het land

Het contact met de andere straatpastores was dit jaar goed. Via een online bijeenkomst van Netwerk DAK, de koepelorganisatie voor straatpastores en inloophuizen in Nederland, konden we bijpraten over het werk en de moeilijkheden waar we tegen aanlopen in deze bijzondere tijd. Dit zijn fijne contacten omdat we elkaars werk goed begrijpen. Specifiek met de straatpastores van Haarlem en Amsterdam waren er goede contacten. Zij waren steeds bereid tot een gesprek of overleg.

Met fondsen

Twee keer kreeg ik de kans om met vertegenwoordigers van fondsen die Stichting Straatpastoraat Leiden ondersteunen in gesprek te gaan over het werk van de stichting, namelijk met de Fred Foundation en de Vogelgezang Foundation. We gingen in gesprek over mijn werkzaamheden op straat, de vieringen en de contacten met de mensen uit de aandachtsgroep.

Femke Post

Drie uurtjes vakantie!

Na een pauze van twee jaar door corona, gingen op donderdaggingen op donderdag 9 september 2021 de trossen weer los voor de traditionele boottocht voor dak- en thuislozen van Leiden. Nadat de boot door de jongeren van M25 (diaconaal jongerenproject) versierd was in het thema 'Zon en Zee' kwamen de gasten een voor een aan boord.

De sfeer zat er meteen al goed in en toen we Leiden achter ons lieten was er, om te vieren dat we eindelijk weer konden varen, koffie met gebak.

Soep met balletjes

Toen de lunch begon was er luid applaus toen de soep met gehaktballetjes werd aangekon-

digd. Mensen konden heerlijk boven op het dek genieten van het prachtige weer en beneden klonk vrolijke muziek.

De M25'ers van het Stedelijk Gymnasium hadden goed hun best gedaan bij het organiseren van de boottocht, maar ook tijdens het varen zelf werkten ze hard om er voor de gasten een onvergetelijke dag van te maken.

Geïnspireerd en dankbaar

Milan, een M25'er, leerling van het Stedelijk Gymnasium: 'wat voor mij vooral deze dag onvergetelijk maakte waren de reacties van de daklozen op deze dag, maar vooral de reactie van een man die ik al de hele dag hielp met lopen naar het toilet en op de trap. Nadat ik hem voor het laatst hielp, de boot af, fluisterde

hij in mijn oren dat hij deze dag ‘o zo geweldig’ vond. Deze mensen helpen blij maken voor één dag heeft mij erg geïnspireerd en dit zal ik ook zeker later willen doen’.

Michel, van dezelfde school: ‘goed eten, mooi weer en uitzicht en geweldig gezelschap maakte vandaag een van de beste uitjes die ik heb gehad in tijden. Het was daarom een groot genoegen om deze boottocht voor hen te organiseren. Voor hen hebben wij een maaltijd en een boottocht georganiseerd, voor mij hebben zij een gezellige dag en meer wijsheid gegeven, waar ik erg dankbaar voor ben’.

Een experiment!

Zondag 26 september 2021: na een lange tijd van afwezigheid door ziekte gaat straatpastor Femke weer voor in een viering in De Bakkerij. Een viering zonder anderhalve meter afstand, mét zingen! Het mag weer!

In een kring

En er is nog een verandering: de stoelen in het Atrium van De Bakkerij staan in een kring..... een beetje onwennig gaat iedereen zitten. Wat is de bedoeling? Femke legt het uit. Zij gaat het vandaag anders dan anders doen. Naar aanleiding van de schriftlezing heeft ze een aantal vragen. ‘Die wil ik graag met jullie bespreken. Dus geen verhaal van mij, maar een gesprek, waarin we vást wat van elkaar kunnen leren. Maar voel je vrij: je hoeft niets te zeggen als je dat niet wilt’. Meteen komt er uit de kring een haast Cruyffiaanse reactie: ‘als je het niet probeert, dan weet je het nooit’. Eigenlijk vindt men het ook wel een beetje oneerlijk dat Femke er altijd alleen voor staat!

Maak je geen zorgen

Wie gaat vervolgens de Paaskaars aansteken? Meteen staat L op. A roept hem toe: ‘je weet hoe het moet hè!’ T doet als vanouds de schriftlezing, Filippenzen 4, 4-7. *Jullie moeten blij zijn omdat jullie bij de Heer horen.* En verder: *Maak je geen zorgen, maar vraag God alles wat je nodig hebt.* Op de vraag van Femke ‘wat betekent deze lezing voor jullie?’ komen verschillende antwoorden. Bijvoorbeeld: je kunt altijd bij God terecht, hij geeft kracht en steun. Maar ook: kan je God

alles vragen wat je nodig hebt? Hoef je je geen zorgen te maken? Krijg je dan alles wat je vraagt? Dat zou makkelijk zijn, maar, zo is het niet. Mensen kunnen wel van alles vragen, maar God heeft maar één plan. Op jouw vraag volgt niet automatisch jouw gewenste oplossing, maar wel steun. En soms komt er uit het niets wél iets goed op je bord.

Vrede

In het Bijbelgedeelte gaat het ook over vrede: vrede in de zin van *geen oorlog*, of van *rust*? We denken voor allebei. *Geen oorlog*, als je gevlucht bent uit een oorlogsgebied, zoals M, of *rust*, wanneer het onrustig is in je hoofd omdat je in de problemen zit.

Meepraten of meedenken

Zo doet een aantal gasten zijn zegje. Meepraten of meedenken, alles is goed en voor de volgende keer is deze vorm van vieren misschien toch wel een optie. Het was spannend, alleen vond F het maar niks. Hij wil liever een preek horen en Femke gaat daarover nadenken. Intussen is K naar buiten gelopen en vertelt L dat hij zijn huis moet opruimen en hulp nodig heeft om de overvloedige spullen af te voeren.

Na een lied volgen de voorbeden. Via een tikje op arm of knie wordt de beurt doorgegeven. Dat gaat prima. Ook voor Femke wordt er gebeden en een kaarsje aangestoken. Voor het kaarsje aansteken is verder niet zoveel animo: dat moet misschien nog even wennen na de coronatijd. Van K krijgt Femke naderhand het advies: let op je gezondheid...einde werktijd is einde werktijd. En niet meer lang napraten in een kamertje....

En dan is er koffie en wordt er aan de broodtafel genoeglijk nagepraat. Met eigengemaakt gebak van Femke, dat erin gaat als koek!

High Tea: wat een verwennerij!

Op 4 november 2021 organiseerde het Straatpastoraat Leiden samen met M25 Leiden een High Tea voor dames in De Bakkerij. Tien leerlingen van het Leidse Driestar College (4de klas VMBO-T) bedachten de hapjes, deden de boodschappen, maakten alles klaar en zorgden in de bekende knalgele M25 polo's voor de bediening.

Een hartig begin

Vier meisjes dekten de grote tafel in de Turfzaal van De Bakkerij en schreven een welkom op de flap-over.

Zes anderen kwamen met al het lekkers aan en Carijn Westeneng van M25 Leiden zette vele kannen met thee water klaar. Begonnen werd met hartige hapjes: er kwamen onmiskenbaar heerlijke kaasgeuren vanuit de Turfzaal!

Intussen druppelden de gasten, eerder persoonlijk uitgenodigd door straatpastor Femke Post, binnen: zeven dames en één heer. Er werden twee scootmobielen geparkeerd en de hulpvond van een van de dames zocht een rustig plekje op de grond bij zijn bazin.

Na een welkom door Femke Post werd er thee en koffie geschonken en deed iedereen zich te goed doen aan de lekkere gevulde flapjes, kleine worstenbroodjes, wraps en pizzaatjes.

Er werd gezellig bijgepraat en een aantal leerlingen ging in gesprek met de gasten.

Een zoete tweede ronde

De tweede ronde bestond uit zoete hapjes en ook dat was te ruiken! Heerlijke marshmallows, brownies, muffins, pannenkoekjes met aardbeien en chocola, mini-tompouces..... Er was zoveel, dat iedereen na afloop een bakje met lekkers kon meenemen.

Mensen met een verhaal

Het was niet alleen voor de dames een gezellige middag, maar zeker ook voor de leerlingen, die kennismaakten met mensen met een verhaal. Mensen die soms helemaal niet voldoen aan het stereotype beeld van een dakloze. Mensen die wél een dak boven hun hoofd hebben, maar *thuisloos* zijn, geen netwerk of familie hebben. Die dat voor een deel vinden in de groep die contact heeft met de straatpas-tor en die de maandelijkse vieringen bijwonen.

Zoals een van de dames naderhand zei: 'ik wilde eigenlijk niet komen, maar ik ben blij dat ik

dat wel gedaan heb: ik heb een heel gezellige middag gehad. Dat was door corona lange tijd niet gebeurd'.

Bedankt!

Voor de organisatie en de leerlingen (bedankt voor jullie enthousiaste hulp!) was het een geslaagde activiteit. En die zeven dames en die ene heer? Ze hebben genoten. En de hond? Die gedroeg zich voorbeeldig, zoals je van een hulphond mag verwachten!

Take-away kerstdiner: toch een beetje kerst!

Er lag nog net geen sneeuw, maar het was wel behoorlijk koud....toen zeven leerlingen van het Stedelijk Gymnasium en een van het Driestar College begonnen aan de voorbereidingen van het jaarlijkse kerstdiner voor dak- en thuislozen in de Marekerk. Het was 22 december en Nederland was in lockdown. Voor het tweede jaar op rij gooide corona roet in het eten....Dus geen volle versierde kerk met gasten uit de daklozenwereld aan lange tafels, geen warme gezelligheid, geen muziek en zang van De Straatklinkers, maar gelukkig wél een take-away kerstdiner.

Kerstpakketjes, doucheschuim, dassen, mutsen en sokken

In de koude kerk -het loonde de moeite niet om de kachel aan te steken, want de gasten zouden toch niet lang binnen zijn- werd een lange rij tafels neergezet. Een deel was bestemd voor de kerstpakketjes, in oranje en blauwe rugzakjes. Op de andere tafels werden verzorgingsproducten uitgesteld. Die waren ingezameld door de kinderen van de P.C. Joppensschool en in de kerken, die zij

met hun ouders bezoeken. Dat werd een enorm lange rij met shampoo, doucheschuim, tandpasta en nog veel meer. Meer dan 1000 stuks, zóveel dat elke gast wel zes producten uit mocht zoeken. Daarnaast lag een kleurige stapel warme dassen en mutsen: er was weer druk gebreid! Bovendien van de De Ruytergroep uit Rijnsburg een grote partij kerstsokken!

De laatste rij tafels stond vol met piepschuim dozen en tassen met warme maaltijden van Woo Ping, waaruit heerlijke geuren opstegen!

Warme chocola met slagroom

Buiten, op het voorpleintje van de kerk hadden de jongeren inmiddels een kraampje opgezet, versierd met gekleurde lampjes.

Daar konden de gasten- sommigen waren er al vroeg- een beetje warm blijven met warme chocolademelk met slagroom. Langzamerhand werd het donker en kouder....

Bami of nasi?

Toen de beveiligers en de EHBO-ers er waren ging om 17.30 uur de deur van de kerk open. Een gestage stroom mensen kwam naar binnen, kreeg een kerstpakketje, zocht verzorgingsproducten uit, een das, muts of sokken en belandde bij het eten: 'wilt u bami of nasi?' vroegen de vrijwilligers achter de tafel en gaven er ook een bakje met vlees en groente bij.

Even verder werd er een toetje bij gedaan, gekleurde cakejes, een mini-tompouce en een mandarijntje. Met gevaar voor lekkage en losgeraakte deksels werd alles in het rugzakje gestopt....een tasje zou handiger geweest zijn... We hoorden vaak: 'Hartelijk dank en fijne dagen'.

En dan weer naar buiten, de kou in. Hoewel sommige gasten graag even binnen waren blijven zitten om de maaltijd daar op te eten. Maar dat mocht niet in verband met de coronamaatregelen. De stoelen waren afgezet met rode linten. De anderhalve meter werd zoveel mogelijk in acht genomen en er werden veel mondkapjes gedragen. Om besmetting te voorkomen was meer contact niet wenselijk.

Eten over

Of men had gedacht dat het kerstdiner door corona niet door zou gaan?.... De opkomst was helaas niet zo groot als vorig jaar. Er waren dus maaltijden over. Straatpastor Femke

Post en projectleider van M25 Leiden Carijn Westeneng hebben een deel daarvan nog kunnen uitdelen aan de opvang van dak- en thuislozen. De overgebleven rugzakjes kunnen gelukkig ook volgend jaar gebruikt worden.

Dank!

We zijn blij dat dankzij de steun van de Stichting Utopa, de Gemeente Leiden, de Leidsche Maatschappij van Weldadigheid, Dioraphte, het H.L. Druckerfonds, Alpha Security, de EHBO en Woo Ping ook dit jaar de dak- en thuislozen van Leiden niet zijn vergeten. Bovendien veel dank aan de jongeren van M25 Leiden en de vrijwilligers van de Marekerk!

We hopen dat dit take-away kerstdiner toch een beetje warmte gaf aan de doelgroep, die er blij mee was. En met een 'volgend jaar weer allemaal aan tafel in de kerk' gingen we de donkere en koude avond in.

Henriëtte van den Broek

Berichten uit de media

Uit de vele berichten in de landelijke en Leidse pers van het laatste halfjaar blijkt steeds weer de grote behoefte aan opvang en onderdak. In de eerste plaats gaat het om *Housing first*, daarna kan er aan verdere problemen gewerkt worden.

**Iedereen een thuis

Een katern van het Kansfonds over dakloze jongeren, armoedebestrijding, inloophuizen en ongedocumenteerden.

Charitatieve bijlage bij Trouw, juni 2021

**Dakloze arbeidsmigrant voorlopig nog welkom in de nachtopvang

De gemeente Utrecht heeft het Leger des Heils verzocht om zeker tot september nachtopvang voor arbeidsmigranten te verzorgen. Arbeidsmigranten die hun baan kwijtraken, verliezen meestal ook hun onderkomen. Eigenlijk moet continuering van deze noodopvang structureel worden en landelijk worden aangepakt.

Trouw, 20 juli 2021

**Zorg voor dak- en thuislozen

Daklozen hebben een veel slechtere gezondheid en leven 14-16 jaar korter dan de algemene bevolking. Ook kampen ze vaker met jeugdtrauma's en schulden, zijn ze -met name vrouwen- vaak slachtoffer van geweld en verblijven ze vaker in een ongezonde en sociaal onveilige omgeving. Artsen wordt geadviseerd samen te werken met andere zorgverleners: geen hokjes-hulp, maar netwerkgeneeskunde.

Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde, 23 juli 2021

**Wie voedt de daklozen van Kaapstad nog?

In Kaapstad zijn de daklozen wanhopig: veel inkomens vielen weg in de lockdown en ze zijn nergens welkom. Het verhaal van de succesvolle Mesquita, die verslaafd op straat belandde, opgepakt werd en naar een omheind sportveld (noodopvang) gebracht werd, zogenaamd om veilig te zijn voor Covid. Mensenrechtenrapporteurs noemen het kamp een grove schending van mensenrechten. Mesquita en medebewoners vormden een actiecomité en dwongen een andere plaats af.

Trouw, 3 augustus 2021

**Aantal daklozen stijgt, vooral de onzichtbare groep

Aedes, de vereniging van woningbouwcorporaties meldt dat het aantal daklozen toeneemt, vooral de groep economische daklozen (wel werk, geen woning). Te vrezen is dat hulp aan spoedzoekers, vaak met kinderen, tekort schiet. Zij verdienen niet genoeg voor een woning in de vrije sector, voor sociale huur is er een enorme wachtlijst.

Leidsch Dagblad, 3 augustus 2021

****Gezocht: tijdelijke verhuurders voor onderdak spoedzoekers**

De opvang merkt een flinke toename van economische daklozen en zoekt mensen die hun woning, of een deel ervan, aan hen willen verhuren met een speciale regeling en voor één jaar. De spoedzoekers kunnen in die tijd tot rust komen en werken aan hun toekomst.

Leidsch Dagblad, 5 augustus 2021

****Over de shelterbag voor daklozen**

Een speciale slaapzak moet de nachten voor zwerwers buiten veraangename. 'Sympathiek, maar dakloosheid los je niet op met liefdadigheid', aldus Esmé Wiegman, directeur van Valente. Volgens haar is de enige oplossing: betaalbare huisvesting en aanpak van de onderliggende problematiek als schulden en verslaving. Er werden 115 shelterbags uitgedeeld, o.a. in Leiden, om aandacht te vragen voor het tekort aan opvangplekken in de reguliere opvang en bedoeld als noodoplossing.

Trouw, 11 augustus 2021

****Dakloosheid los je alleen op met huisvesting**

Bestaanszekerheid vraagt de aandacht bij de kabinetsformatie. Ondanks alle goede intenties zijn er geen woningen en neemt de dakloosheid toe. Huisvesting en inkomen zijn het meest belangrijk bij de oplossing van dakloosheid, meer nog dan psychosociale begeleiding. Het mensenrecht op huisvesting ligt echter niet vast in de Nederlandse wet... en plannen worden niet doorgezet.

Trouw, 20 oktober 2021

****Aantal daklozen mag dan zijn gedaald, de opvang in Amsterdam is overvol**

Sinds 2009 is het aantal daklozen bijna verdubbeld. Op 1 januari 2021 waren dat er 32.000, 4.000 minder dan vorig jaar. Vooral het aantal jongeren is gedaald. Het CBS rekent echter de thuislozen niet mee, die van bank naar bank trekken en ingeschreven staan bij vriend of familielid. Maar de opvang is overvol, wijst de praktijk uit. In Amsterdam staan ruim 2000 mensen op de wachtlijst voor opvang en zijn er naar schatting tussen de 2000 en 3000 economische daklozen.

CBS, 4 november 2021

****Subsidie voor opvang daklozen loopt af. Wat nu?**

Het potje van demissionair staatssecretaris Blokhuys (200 miljoen) voor meer woningen en begeleiding loopt in januari 2022 af. De Vereniging van Nederlandse Gemeenten vraagt nu 150 miljoen extra om het programma van de Blokhuisgelden voort te kunnen zetten. De beslissing wacht op een nieuw kabinet. De lockdown liet zien dat er direct alternatieve woonruimte voorhanden is, als de nood hoog is: hotels, omgebouwde boten, verpleeghuizen en oude gevangenissen. Met de Blokhuisgelden hebben de gemeenten veel kunnen doen, maar als er niet meer geld komt, is veel voor niets geweest.

Trouw, 9 november 2021

****Warrige wijsheden ontrafelen**

In Amsterdam komt wekelijks een aantal daklozen bij elkaar voor een filosofisch kringgesprek. De groep bestaat al vele jaren en heeft een vaste kern. Hanna Wapenaar, de straatpastor van Amsterdam, is hun begeleider. Ze kent hun persoonlijke situatie: 'ze hebben enorm veel kennis en levenservaring of hebben gestudeerd. Het bewijst dat er geen stereotype dak- of thuisloze bestaat. Dit uurtje geeft de mensen de kans om hun verhalen te delen, het geeft ze hun menswaardigheid terug die je kwijtraakt op straat'.

Trouw, 17 november 2021

****Rotterdamse predikant: Laat mensen in de winter niet op straat liggen**

Elke nacht slapen in Rotterdam rond 150 mensen buiten. Onder hen een grote groep arbeidsmigranten. Ranfar Kouwijzer van de Pauluskerk oppert dat ze de hele winter onderdak moeten krijgen en niet alleen als de gevoelstemperatuur daalt onder het vriespunt. Deze mensen maken geen kans op de 450 reguliere opvangbedden. Kouwijzer vindt dat de stad ruimhartiger beleid moet voeren en de opvang niet steeds moet sluiten als het weer warmer wordt. De wethouder heeft inmiddels toegezegd dat

er voor EU-arbeidsmigranten een nieuwe vorm van opvang wordt geregeld, met begeleiding naar ander werk. Dit is echter niet van toepassing op ongedocumenteerden; bij een schoonmaakactie werden hun slaapzakken opgeruimd. De kerk deelt nu nieuwe uit. In Den Haag wordt gewerkt aan een landelijk plan van aanpak van dakloze EU-arbeidsmigranten.

Trouw, 24 november 2021

****Niet iedere kwetsbare woningzoeker is ‘urgent’**

Als je in Amsterdam door echtscheiding, financiële problemen, woningbrand of om medische redenen tijdelijk bij iemand anders ingetrokken bent, dan heb je pech... dan geld je niet meer als urgent woningzoekende en heb je geen recht op woningen die de gemeente voor haar kwetsbare woningzoekenden reserveert. Voor deze groep zijn jaarlijks 1800 woningen beschikbaar en dat zijn er 2000 te weinig! Ook dak- en thuislozen komen zo niet aan bod, en de kansen voor ‘gewone’ woningzoekenden worden er zeer door beperkt. Wie inwoont wordt dus voortaan geweigerd.....

Trouw, 26 november 2021

Berichten uit de Leidse pers

****Bedelfolder wekt wrevel**

‘Doordat u blijft geven, blijft de overlast in leven’, staat in een door de politie van Leiden verspreide folder tegen het bedelen en geld geven aan bedelaars, onder andere in het stationsgebied. Verschillende Leidse politieke partijen noemden het bedelverbod inhumain, als een verkeerd signaal aan het adres van kwetsbare mensen. Het biedt geen oplossing, maar is symptoombestrijding. De politie trok de flyer inmiddels terug.

Leidsch Dagblad, 23 juni 2021

****Noodopvang nog 3 jaar open**

Gebouw C, de noodopvang voor daklozen in Leiden blijft nog drie jaar in gebruik, om politieke en maatschappelijke discussie over winter-, corona-, crisis-, en noodopvang te vermijden. Dat hebben de gemeente en De Binnenvest afgesproken. Gebouw C sluit in 2024, als er een nieuwe daklozenopvang

aan de Langegracht verrijst. In de nieuwbouw krijgt elke dakloze een eigen kamer.

Leidsch Dagblad, 25 augustus 2021

****Opvang van daklozen blijft grote worsteling**

Over 15 maanden is Leiden niet langer verantwoordelijk voor de opvang van daklozen, maar is het aan de individuele gemeenten om in die opvang te voorzien. De plaatsing van containerwoningen komt in de kleinere gemeenten maar moeizaam van de grond. Er wordt gezocht naar plekken, maar er is nog maar één ‘scheef huisje’ gerealiseerd. De plekken die de gemeenten in beeld hebben vallen stuk voor stuk af.

Leidsch Dagblad, 6 oktober 2021

****Gratis maaltijd dak- en thuislozen: ‘Dit is een geschenk’**

Verslag van het take-away kerstdiner op 22 december 2021 in de Marekerk. Zie bijlage 2.

Leidsch Dagblad 23 december 2021

****Ik bied een luisterend oor voor de mensen op straat**

Interview met straatpastor Femke Post, als vervolg op het gesprek met haar drie jaar geleden, toen ze net in Leiden begon. Zie bijlage 1.

Leids Nieuwsblad 23 december 2021

Fondsenwerving

Ook in de tweede helft van 2021 konden we voortgaan met het werk dankzij de bijdragen van de fondsen Vogelgezang Foundation, de Stichting Rotterdam, de Fred Foundation en het DCI Bisdom Rotterdam.

Daarnaast werden we door het jaar heen gesteund door vele diaconieën en kerkgenootschappen uit Leiden en de regio. Incidenteel zorgden we op verzoek van een diaconie voor fotomateriaal of informatie om een collecte voor het Straatpastoraat tijdens de viering aan te bevelen.

Op de vraag om plaatsing van het Straatpastoraat op het Collecterooster 2022 van de protestantse gemeenten en rooms-katholieke parochies van Leiden werd door de Algemene Kerkenraad van de Protestantse Gemeente te Leiden positief gereageerd.

Het Financiële Verslag over 2021 staat binnenkort op de website:

www.straatspastoraatleiden.nl

Bestuur

Het bestuur van de Stichting Straatpastoraat Leiden bestond in 2021 uit 4 leden, drie van protestantse- en een van rooms-katholieke huize. Bestuurslid Anneke Fahner is per 1 september 2021 afgetreden. Zij is opgevolgd door Niels Bakker met ingang van 2 november 2021. Om het bestuur verder uit te breiden wordt nog naar een RK bestuurslid gezocht. Daarvoor is een oproep geplaatst in Rondom Petrus en Paulus.

Straatpastor Femke Post

Werkplek en uitvalsbasis:
Diaconaal Centrum De Bakkerij
Oude Rijn 44b
2312 HG Leiden

dinsdag, woensdag en donderdag

M: 06-28109931

E: pastor@straatpastoraatleiden.nl

W: www.straatpastoraatleiden.nl

Bestuur Stichting Straatpastoraat Leiden

Bert Verweij (voorzitter)
Henriëtte van den Broek (secretaris)
Ber Langezaal (penningmeester)
Anneke Fahner (lid tot 1 september 2021)
Niels Bakker (lid vanaf 2 november 2021)

Postadres:
Diaconaal Centrum De Bakkerij,
Oude Rijn 44b, 2312 HG Leiden

E: secr@straatpastoraatleiden.nl

Bankrekeningnummer:
IBAN: NL 21 TRIO 0390.4908.14
(Triodosbank)

Het werk van de Stichting Straatpastoraat Leiden wordt mogelijk gemaakt door kerken, particulieren en onderstaande fondsen:

VOGELGEZANG
FOUNDATION

STICHTING
ROTTERDAM

FOUNDATION[®]

Bisdom Rotterdam

Bijlage 1

LEIDEN - Bijna drie jaar geleden spraken ik Femke Post ook, ze was net begonnen als straatpastor bij Diaconaal Centrum De Bakkerij. ‘Het straatpastoraat is gebaseerd op aanwezig zijn en dan zien of je iets kan betekenen,’ vertelde ze mij toentertijd.

Haar functietitel geeft al aan waar Post geregeld te vinden is: op straat. Ze is aanspreekbaar voor mensen en wil graag een luisterend oor bieden. ‘Je bent de eerste die mij vandaag recht aankijkt,’ zei een dakloze afgelopen week tegen me. Ik vroeg de man of ik iets te eten voor hem kon kopen. ‘Doe maar een kleine friet van de Burger King’, zei hij bescheiden. ‘Daklozen zijn gewoon mensen als jij en ik, ze zijn alleen voor kortere of langere tijd dakloos. Niemand kiest daar bewust voor. Iemand aankijken en groeten kan al iets voor iemand betekenen. Je wordt dan niet genegeerd of alleen als probleem gezien.’ Als je iets méér voor een dakloze wil doen, zou je kunnen vragen of je iets te eten zou kunnen kopen in de supermarkt,’ vertelt de straatpastor. ‘Handschoenen of een sjaal zijn ook welkom. Geld voor de nachtopvang hebben daklozen niet nodig want dat wordt rechtstreeks van hun daklozenuitkering afgeschreven.’

Opvang

In de opvang in gebouw Nieuwe Energie slapen daklozen meestal met twee tot zes personen op een kamer. Degenen die er terecht komen worden geholpen om hun zelfstandigheid terug te krijgen. In het sociaal pension aan het Morspad wonen bewoners vaak voor langere tijd. ‘Verder is er een kleine groep daklozen die niet van de straat lijkt te willen,’ weet Post. ‘Deze mensen hebben eerder meestal een trauma opgelopen en kiezen ervoor om in de situatie te blijven die ze inmiddels kennen en die als relatief veilig voelt.’

De afgelopen weken hebben verschillende kerken, scholen en Diaconaal Centrum De Bakkerij verzorgingsproducten, zoals shampoo en tandpasta, verzameld. Deze producten zijn uitgedeeld aan daklozen tijdens de kerstbijeenkomst van 22 december. Deze bijeenkomst werd georganiseerd door jongeren van M25 onder leiding van Carijn Westeneng. Dit jaar is er in verband met corona een aangepaste vorm van de bijeenkomst bedacht: de daklozen kregen hun maaltijd als afhaalmaaltijd mee en ook was er het tasje met producten. ‘De producten zijn zeer welkom’, weet Post, ‘een fles shampoo kost minstens 2 euro en dat is veel als je van het uiterste minimum moet leven.’ Drie jaar terug zei ze dat het beeld dat mensen van daklozen hebben lang niet altijd overeenkomt met de realiteit. ‘Lang niet alle daklozen zijn verslaafd en lopen met gescheurde kleren op straat. Personen kunnen ook op straat terecht komen door bijvoorbeeld een scheiding; je herkent niet alle daklozen. De officiële cijfers geven aan dat er in Leiden vierhonderd zijn. Die herken je niet allemaal als dakloos.’ ‘Mijn werk in Leiden is zoals ik mij had voorgesteld. Voor ik in Leiden kwam werken heb ik stage gelopen in Den Haag en daar gebeurde hetzelfde als in Leiden ook. Ik ben blij dat ik deze baan heb maar voor de mensen die ik zie en spreek, hoop ik dat ik niet meer nodig ben. Dat gaat niet op korte termijn gebeuren. Er is enorme woningnood. Kom je onverwacht op straat te staan dan sta je nu zo’n zeven jaar op een wachtlijst voor een huis.’

Sandra van Beest

Leids Nieuwsblad 23 december 2021

Gratis maaltijd dak- en thuislozen: 'Dit is een geschenk'

Annalaura Molducci

Leiden ■ Even voor half zes woensdagmiddag staat er al een lange rij te wachten voor de Marekerk in Leiden. De chocolademelk staat te pruttelen. De dak- en thuislozen en de bezoekers van het inloophuis bij psychische problemen hebben zin in een gratis maaltijd en kerstpakket.

In de kerk nemen de vrijwilligers plaats achter de tafels met eten, toiletartikelen, shag, sokken en zelfgebreide sjaals. Drie daklozen zijn al naar binnen geslopen. Ze hebben het koud.

Dominee Ton Jacobs neemt plaats bij de toetjes. „Wij stellen de Marekerk ter beschikking. Zonder corona hadden hier allemaal tafels gestaan en konden zo'n tweehonderd gasten een maaltijd eten, maar nu is het helaas niet zo, net als vorig jaar. Maar helemaal niets doen, kon natuurlijk niet”, zegt hij.

Hong Wei van restaurant Woo Ping heeft de maaltijden weer geleverd. „Ze zochten een lekkere maaltijd die niet al te veel kost. Wij leveren die graag en zonder winst aan. Elk jaar doe ik dit met mijn ouders. Het is mooi om iets terug te doen”, zegt hij en dan spoedt hij zich weg, want hij heeft het druk. Dit jaar

Warm aangekleed en met een maaltijd weer naar buiten.

FOTO TACO VAN DER EB

staat er nasi of bami op het menu met vlees en een sateetje, er is ook een bakje met heerlijke zoetigheid en een mandarijn.

Dan mogen de eerste dak- en thuislozen naar binnen. Ze zijn blij dat er ook dit jaar weer een gratis maaltijd is. Neem Mo Lucas uit Lei-

den-Noord. „Dit is toch een geschenk?” zegt hij terwijl hij op zoek gaat naar een zelfgebreide lange 3-oktober sjaal. Als hij die heeft ge-

vonden, scoort hij ook nog even twee paar sokken. Hij is blij met de maaltijd, de zoetheid en het vitamientje. Hij neemt het mee naar huis om het daar op te eten. „Het is nog warm dus dat lukt wel. Alleen jammer dat de televisie kapot is gegaan, ik had graag een kerstprogramma gekeken. Nou dan zet ik de radio maar aan. Ik ben dankbaar, dat ik hier met jullie sta te praten is het geschenk van de dag.”

Rugzakken

Achter hem vormt zich een rij met vriendelijke mensen. Allemaal zijn ze blij dat er ook dit jaar een gratis maaltijd kan worden gehaald. Alles wordt goed ingepakt en in rugzakken of een gratis tasje gedaan. Om later op te eten in de daklozenopvang, thuis of ergens anders.

Twee oudere vrouwen zijn ook blij met de maaltijd. Over de grote opkomst zijn ze niet verbaasd: „Dat wordt alleen maar meer nodig met dit kabinet”, klinkt het.

Straatpastor Femke Post heeft de mensen opgeroepen. „Dit is zo'n leuke groep. In augustus vroegen ze al aan mij of er weer een maaltijd zou komen. Iedereen is welkom, als jij vindt dat je een gratis maaltijd verdient, kun je komen. Ik hoop wel dat we volgend jaar weer met zijn allen aan tafel kunnen zitten.”